ព្រះរាជាណាចក្រ កម្ពុជា
ជាតិ សាសនា ព្រះមហាក្សត្រ

តុលាការកំពូល
សំណុំរឿងព្រហ្មទណ្ឌ
លេខ:០៤
ចុះថ្ងៃទី១៤ ខែមករា ឆ្នាំ២០០០

<u>សាលដីកា</u>

លេខ:៣២
ចុះថ្ងៃទី១២ ខែកក្កដា ឆ្នាំ២០០០

តាងនាមប្រជារាស្ត្រខ្មែរ
តុលាការកំពូល

បានបើកសវនាការជំនុំជំរះជាសាធារណៈ នៅថ្ងៃទី១២ ខែកក្កដា ឆ្នាំ២០០០ ដោយមានសមាសភាពដូចតទៅ:

១-ឯកឧត្តម **ឃឹម ប៉ុណ្ណ** ជាប្រធាន
២-លោក **ឈឹម ស៊ីផល** ជាចៅក្រម
៣-លោក **ប្រាក់ គឹមសាន** ជាចៅក្រមរបាយការណ៍
៤-លោក **ស៊ិន ឌឹម** ជាចៅក្រម
៥-លោក **យស់ សូខឿន** ជាចៅក្រម

<u>ក្រឡាបញ្ជី</u>

-លោក **វ៉ាន់ បូរ៉ាត**

<u>តំណាងមហាអយ្យការ</u>

-លោក **ប៉ែន សារឿន** ជាព្រះរាជអាជ្ញា

ដើម្បីជំនុំជំរះ លើបណ្ដឹងសាទុក្ខពីសាលដីកាព្រហ្មទណ្ឌលេខ ១៣៤ ចុះថ្ងៃទី០២ ខែមិថុនា ឆ្នាំ ១៩៩៩ របស់សាលាឧទ្ធរណ៍ និងសំណុំរឿងព្រហ្មទណ្ឌលេខ០៤ ចុះថ្ងៃទី១៤ ខែមករា ឆ្នាំ១៩៩៩ របស់តុលាការកំពូល ។

ពីបទ : ក្លែងបន្លំហត្ថលេខាលើកិច្ចសន្យា ប្រព្រឹត្តនៅក្រុងភ្នំពេញ កាលពីថ្ងៃទី០៣-១១-៩៤ តាមបញ្ញាត្តិមាត្រា៤៧ ច្បាប់ព្រហ្មទណ្ឌអន្តរកាល ។

-ជនជាប់បាទឈ្មោះនូ សុវណ្ណារ៉ា (ជាម្ចាស់បណ្ដឹងសាទុក្ខ) ភេទប្រុស អាយុ៤២ឆ្នាំ ជាតិខ្មែរ កើតនៅភូមិដីឥដ្ឋ ស្រុកកៀនស្វាយ ខេត្តកណ្ដាល របររកស៊ី នាយកសាលាចំណេះទូទៅឯកជន សំពៅមាស មានទីលំនៅមុនថ្ងៃចាប់ខ្លួនផ្ទះលេខ១០ ក្រុម៥២ សង្កាត់បឹងព្រលិត ខណ្ឌ៧មករា ក្រុងភ្នំពេញ ឪពុកឈ្មោះនូ សាម៉េត (រស់) ម្ដាយឈ្មោះអ៊ុច ចាន់ថៃ(រស់) ប្រពន្ធឈ្មោះ ស ភិនសុគន្ធី មានកូន៤នាក់ ។ ក្រៅឃុំ ។

មេធាវីលោកដួង លឿង ។

- ដើមបណ្ដឹងរដ្ឋប្បវេណីឈ្មោះស៊ុន គីមសុង (ស្លាប់) ។ (ជាចុងបណ្ដឹងសាទុក្ខ) ។

ភេទប្រុសអាយុ៤០ឆ្នាំ ជាតិខ្មែរ របររកស៊ី ធ្វើការនៅក្រសួងពាណិជ្ជកម្ម មានទីលំនៅផ្ទះលេខ ១១១Eo ក្រុម៣៦ ផ្លូវលេខ១០៥ សង្កាត់បឹងកេងកង III ខណ្ឌចំការមន ក្រុងភ្នំពេញ ។

បានផ្ទេរសិទ្ធិឱ្យឈ្មោះនេត វណ្ណៈ អាយុ៤៩ឆ្នាំ ជាតិខ្មែរមានទីលំនៅផ្ទះលេខ១៣៨Eo ផ្លូវ៦៣ សង្កាត់ចតុមុខ ខណ្ឌដូនពេញ ក្រុងភ្នំពេញ ។

មេធាវីគ្មាន

តាមបណ្តឹងសាទុក្ខលេខ៥២ ចុះថ្ងៃទី០៤ ខែមិថុនា ឆ្នាំ ១៩៩៩ របស់លោកមេធាវីសោម ច័ន្ទឌីណា ដែលប្តឹងតវ៉ាពីសាលដីកាព្រហ្មទណ្ឌលេខ ១៣៤ ចុះថ្ងៃទី០២ ខែមិថុនា ឆ្នាំ១៩៩៩ របស់សាលាឧទ្ធរណ៍ លើសេចក្តីសម្រេចទាំងមូល ។

-តាមពាក្យបណ្តឹងចុះថ្ងៃទី១៥-១១-៩៤ របស់ដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណីឈ្មោះ ស៊ុន គឹមសុង ប្តឹងពីឈ្មោះនូ សុវណ្ណារ៉ា ពីបទ ក្លែងហត្ថលេខាលើកិច្ចសន្យា ដោយយកសណ្ឋាគារច័ន្ទរះ ជាកម្មសិទ្ធិរបស់ខ្លួនទៅជួយឱ្យអ្នកដទៃ ដោយសំអាងថា ខ្លួនបានចូលភាគហ៊ុនធ្វើអាជីវកម្មរួមគ្នា នោះពុំពិតទេ ។

ដូច្នេះ ខ្លួនសុំប្តឹងឱ្យឈ្មោះ នូ សុវណ្ណារ៉ា សងការខូចខាត សណ្ឋាគារចំន្ទរះ តាមការជាក់ស្តែង ។

-សេចក្តីសន្និដ្ឋានរបស់ តំណាងអយ្យការ អមតុលាការក្រុងភ្នំពេញថា៖ សម្រេចចោទ ប្រកាន់លើឈ្មោះនូ សូវណ្ណារ៉ា ពីបទ : ក្លែងលិខិតពាណិជ្ជកម្ម ក្នុងគោលបំណងឆបោកទ្រព្យសម្បត្តិអ្នក ដទៃ កាលពីថ្ងៃទី០៥-០៨-៩៤ តាមមាត្រា៥០,៤៥ ច្បាប់ព្រហ្មទណ្ឌអន្តរកាល ។

-បានឃើញ សាលក្រមព្រហ្មទណ្ឌកំបាំងមុខលេខ១៤(ខ) ចុះថ្ងៃទី២៣ ខែមេសា ឆ្នាំ១៩៩៦ របស់តុលាការក្រុងភ្នំពេញដែលបានសម្រេចៈ

១- ផ្តន្ទាទោសឈ្មោះនូ សុវណ្ណារ៉ា ដាក់ពន្ធនាគារកំណត់៥ឆ្នាំ គិតពីថ្ងៃឃុំខ្លួន ពិន័យជាប្រាក់ចំនួន៨លានរៀល និងសងជម្ងឺចិត្តចំនួន ៣០០០ដុល្លា(ពាន់ដុល្លាអាមេរិក) ទៅឈ្មោះស៊ុន គឹមហុង ពីបទក្លែងលិខិតឯកជន និងឆបោក សំណូមពរលើសពីនេះ បដិសេធចោល ។

២- សាលក្រមនេះ ប្រកាសជាសាធារណៈ ចំពោះមុខដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណី កំបាំងមុខជន ជាប់ចោទ បើកផ្លូវប្តឹងទាស់ និងឧទ្ធរណ៍ក្នុងកំណត់ច្បាប់ ។

បានឃើញបណ្តឹងទាស់លេខ១៦(ខ) ចុះថ្ងៃទី០៨ ខែឧសភា ឆ្នាំ១៩៩៦ របស់ឈ្មោះទូ សូវណ្ណារី ដែលប្តឹងសាលក្រមព្រហ្មទណ្ឌលេខ១៤(ខ) ចុះថ្ងៃទី២៣ ខែមេសា ឆ្នាំ១៩៩៦ របស់តុលាការក្រុងភ្នំពេញ លើសេចក្តីសម្រេចទាំងមូល ។

-បានឃើញ សាលក្រមព្រហ្មទណ្ឌលេខ៤៧(ខ) ចុះថ្ងៃទី១០ខែ កញ្ញា ឆ្នាំ ១៩៩៦ របស់តុលាការក្រុងភ្នំពេញ ដែលបានសម្រេច ៖

១- តម្កល់សាលក្រ មលេខ១៤(ខ) ចុះថ្ងៃទី២៣-០៤-៩៦ ទុកជាបានការពេញទាំងមូល បើមិនព្រមសង បង្គាប់ដាក់គុកបង្ខំរូបកាយក្នុងរឿងព្រហ្មទណ្ឌ ។

២- សាលក្រមនេះ ប្រកាសជាសាធារណៈចំពោះមុខ ដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណី កំបាំងមុខជនជាប់ចោទ បើកផ្លូវប្តឹងទាស់ និង ឧទ្ធរណ៍ ក្នុងកំណត់ច្បាប់ ។

-បានឃើញបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍លេខ ៤៥(ខ) ចុះថ្ងៃទី១៦ ខែតុលា ឆ្នាំ១៩៩៦ របស់ឈ្មោះនូ សុវណ្ណារ៉ា ដែលប្តឹងសាលក្រមព្រហ្មទណ្ឌលេខ ៤៧(ខ) ចុះថ្ងៃទី១០ ខែកញ្ញា ឆ្នាំ១៩៩៦ របស់តុលាការក្រុងភ្នំពេញ លើសេចក្តីសម្រេចទាំងមូល ។

-បានឃើញសេចក្តីសន្និដ្ឋានរបស់តំណាង មហាអយ្យការអមសាលាឧទ្ធរណ៍ ថា៖

១- ទទួលបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍ របស់ជនជាប់ចោទឈ្មោះនូ សូវណ្ណារ៉ា ទុកជាត្រឹមត្រូវតាមទម្រង់ច្បាប់ តែបដិសេធចោលដោយទាស់ខុស នឹងគតិច្បាប់ ។

២- តម្កល់សាលក្រមព្រហ្មទណ្ឌលេខ១៤(ខ) ចុះថ្ងៃទី២៣-០៤-៩៦ និងសាលក្រមលេខ៤៧(ខ) ចុះថ្ងៃទី១០-០៩-៩៦ របស់តុលាការក្រុងភ្នំពេញ ទុកជាបានការទាំងមូល តែត្រូវបន្ថែម បទបំផ្លិចបំផ្លាញទ្រព្យសម្បត្តិអ្នកដទៃ តាមមាត្រា៥២ និងសម្រេចប្រាក់ពិន័យ ឱ្យដាច់ដោយឡែកពីប្រាក់ជម្ងឺចិត្ត ។

បានឃើញសាលដីកាព្រហ្មទណ្ឌកំបាំងមុខលេខ១៣៧ ចុះថ្ងៃទី២៧ ខែមិថុនា ឆ្នាំ១៩៩៧ របស់សាលាឧទ្ធរណ៍ ដែលបានសម្រេច ៖

១- ទទួលពាក្យបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍ចុះថ្ងៃទី ១៦ ខែតុលា ឆ្នាំ១៩៩៦ របស់ជនជាប់ចោទឈ្មោះនូ សុវណ្ណារ៉ា ទុកជាត្រឹមត្រូវតាមទម្រង់ច្បាប់ ប៉ុន្តែបដិសេធចោលដោយទាស់ នឹងគតិច្បាប់ ។

២- តម្កល់សាលព្រមព្រហ្មទណ្ឌលេខ ៤៧(ខ) ចុះថ្ងៃទី១០-០៩-៩៦ របស់តុលាការក្រុងភ្នំពេញ ទុកជាបានការដដែល ។

៣- សាលក្រមនេះជំនុំជំរះ និងប្រកាសជាសាធារណៈ កំបាំងមុខគូក្តី បើកផ្លូវប្តឹងទាស់ និងសាទុក្ខ ក្នុងកំណត់ច្បាប់ ។

៤- សាលដីកានេះជំនុំជំរះ ចំពោះមុខជនជាប់ចោទទាំង៤នាក់ ចំពោះមេធាវី ការពារជនជាប់ចោទនិងដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណី និងប្រកាសជាសាធារណៈ ចំពោះមុខមេធាវី ការពារជនជាប់ចោទទាំង ៤ និងដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណី កំបាំងមុខជនជាប់ចោទ តែចាត់ទុកជាចំពោះមុខ ។ បើកផ្លូវសាទុក្ខក្នុងកំណត់ច្បាប់ ។

-បានឃើញបណ្តឹងសាទុក្ខលេខ៣២ ចុះថ្ងៃទី២៣ ខែកក្កដា ឆ្នាំ១៩៩៧ របស់ឈ្មោះ សោម ច័ន្ទឌីណា មេធាវីការពារជនជាប់ចោទ ដែលប្តឹងតវ៉ាពីសាលដីកាព្រហ្មទណ្ឌលេខ១៣៧ ចុះថ្ងៃទី២៧ ខែ មិថុនា ឆ្នាំ១៩៩៧ របស់សាលាឧទ្ធរណ៍ លើសេចក្តីសម្រេចទាំងមូល ។

- បានឃើញសាលដីកាព្រហ្មទណ្ឌលេខ១៣៤ ចុះថ្ងៃទី០២ ខែមិថុនា ឆ្នាំ១៩៩៩ របស់សាលាឧទ្ធរណ៍ ដែលបានសម្រេច ៖

១- ទទួលពាក្យបណ្ដឹងទាស់ ចុះថ្ងៃទី ២៣ ខែកក្កដា ឆ្នាំ១៩៩៧ របស់លោកមេធាវីសោម ច័ន្ទឌីណា ទុកជាត្រឹមត្រូវតាមទម្រង់ច្បាប់ ប៉ុន្តែបដិសេធចោលដោយទាស់និងគតិច្បាប់ ។

២- ទទួលពាក្យសុំពន្យាពេលសវនាការ ចុះថ្ងៃទី២៣-០៧-៩៧ និងការសុំពន្យាពេលសវនាការ របស់លោកមេធាវី សោម ច័ន្ទឌីណា ទុកជាត្រឹមត្រូវ តាមទម្រង់ច្បាប់ ប៉ុន្តែបដិសេធចោលដោយទាស់ នឹងគតិច្បាប់ ។

៣- តម្កល់សាលដីកាព្រហ្មទណ្ឌកំបាំងមុខលេខ១៣៧ ចុះថ្ងៃទី២៧-០៦-៩៧ របស់សាលាឧទ្ធរណ៍ ទុកជាបានការពេញទាំងមូល ។

៤- សាលដីកានេះជំនុំជំរះ និងប្រកាសជាសាធារណៈ ចំពោះមុខដើមបណ្ដឹងរដ្ឋប្បវេណី កំបាំងមុខជនជាប់ចោទ តែបាត់ទុកជាចំពោះមុខ បើកផ្លូវសាទុក្ខក្នុងកំណត់ច្បាប់ ។

-បានឃើញបណ្ដឹងសាទុក្ខលេខ៥២ ចុះថ្ងៃទី០៤ ខែមិថុនា ឆ្នាំ១៩៩៩ របស់លោក សោម ច័ន្ទឌីណា មេធាវីការពារជនជាប់ចោទ ដែលប្ដឹងតវ៉ាពីសាលដីកាព្រហ្មទណ្ឌលេខ១៣៤ ចុះថ្ងៃទី២ ខែមិថុនា ឆ្នាំ១៩៩៩ របស់សាលាឧទ្ធរណ៍ លើសេចក្ដីសម្រេចទាំងមូល ។

-បានឃើញសារណា ចុះថ្ងៃទី២០ ខែមេសា ឆ្នាំ២០០០ របស់ឈ្មោះនូ សុវណ្ណារ៉ា (ម្ចាស់បណ្ដឹងសាទុក្ខ) ធ្វើឡើងក្នុងកំណត់ច្បាប់ ។

-បានឃើញសារណាតប ចុះថ្ងៃទី០៥ ខែឧសភា ឆ្នាំ២០០០ របស់ឈ្មោះនេត វណ្ណៈ (ចុងបណ្ដឹងសាទុក្ខ) ធ្វើឡើងក្នុងកំណត់ច្បាប់ ។

-បានស្ដាប់របាយការណ៍ របស់ចៅក្រមរបាយការណ៍

-បានស្ដាប់សេចក្ដីសន្និដ្ឋាន របស់តំណាងមហាអយ្យការ អមតុលាការកំពូល ថា :

១- បណ្ដឹងសាទុក្ខរបស់លោកសោម ច័ន្ទឌីណា ស្ថិតក្នុងកំណត់ច្បាប់ គប្បីលើកយកមកពិនិត្យពិចារណា ។

២- តម្កល់សាលដីកា ព្រហ្មទណ្ឌលេខ១៣៤ ចុះថ្ងៃទី ០២-០៦-៩៩ របស់សាលាឧទ្ធរណ៍ ទុកជាបានការពេញទាំងមូល ។

-ក្រឡាបញ្ជីអានសារណារបស់ជនជាប់ចោទ

-បានស្ដាប់ចម្លើយអះអាងរបស់ឈ្មោះ នេត វណ្ណៈ (ជាក្នុងបណ្ដឹងសាទុក្ខ) នាពេលជំនុំជំរះថា សូមគោរពក្រុមប្រឹក្សាជំនុំជំរះ ខ្ញុំបាទសូមរក្សាចម្លើយរបស់ខ្ញុំបាទនៅក្នុងសារណា ចុះថ្ងៃទី០៥-០៥-២០០០ នៅដដែល ។

-បានស្ដាប់សេចក្ដីសន្និដ្ឋានរបស់លោក ដួង លឿង ជាមេធាវីការពារឱ្យជនជាប់ចោទឈ្មោះ នូ សុវណ្ណារ៉ា (ជាម្ចាស់បណ្ដឹងសាទុក្ខ) នៅពេលជំនុំជំរះថា ខ្ញុំទើបបានដាក់ពាក្យការពារ នៅថ្ងៃទី ០៥-០៧-០០ មិនបានពិនិត្យសំណុំរឿងសព្វគ្រប់ទេ ហេតុនេះ ខ្ញុំសូមលើកឡើងនូវពីរចំណុច

• ទីមួយ ការសុំចោទប្រកាន់ជាផ្លូវការ មិនមានលិខិតឆ្លើយតប ពីក្រសួងសាម៉ីទេ ។

• ទីពីរ នៅក្នុងសំណុំរឿងមានបាត់ឯកសារមួយចំនួន និងខ្សែអាត់ ដែលជាសំអាងរបស់ នូ សុវណ្ណារ៉ា។ ក្នុងរឿងនេះដំបូង នូ សុវណ្ណារ៉ា បានប្តឹងឈ្មោះស៊ិន គឹមសុង ពីបទក្លែងបន្លំឯកសារ និងរំលោភលើទំនុកចិត្ត តែបែរជា ស៊ិន គឹមសុង ប្តឹងនូ សុវណ្ណារ៉ា ពីបទនេះដដែល ។

សូមតុលាការពិចារណា ។

-តំណាងមហាអយ្យការ សូមកម្កល់សេចក្តីសន្និដ្ឋាននៅដដែល ។

-ក្រោយពីបានស្តាប់របាយការណ៍ របស់ចៅក្រមរបាយការណ៍

-ក្រោយពីបានស្តាប់សេចក្តីសន្និដ្ឋានរបស់តំណាងមហាអយ្យការ

-ក្រោយពីបានស្តាប់ សារណារបស់ជនជាប់ចោទ ចម្លើយរបស់ដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណី និងសេចក្តីសន្និដ្ឋានការពាររបស់មេធាវីការពារឱ្យជនជាប់ចោទ.

-ក្រោយពីបានពិភាក្សាត្រឹមត្រូវតាមច្បាប់ហើយ

តុលាការកំពូល

-យល់ឃើញថា បណ្តឹងសាទុក្ខលេខ៥២ ចុះថ្ងៃទី០៤-០៦-៩៩ របស់លោកសោម ច័ន្ទឌីណា មេធាវីការពារឱ្យជនជាប់ចោទ ធ្វើឡើងក្នុងកំណត់ច្បាប់តុលាការកំពូល អាចលើករឿងនេះមកជំនុំជំរះបានតាមមាត្រា១៤ នៃច្បាប់ស្តីពីការចាត់តាំង និងសកម្មភាពរបស់សាលាជំរះក្តី ។

-យល់ឃើញថា ការលើកឡើងរបស់ជនជាប់ចោទឈ្មោះនូ សុវណ្ណារ៉ា ក្នុងសារណា ចុះថ្ងៃទី២០-០៤-២០០០ ថា ដំណើរការអាជីវកម្មរបស់ខ្លួនលើភោជនីយដ្ឋានក៏ដូចសណ្ឋាគារច័ន្ទរះកន្លងមកធ្វើដោយមានច្បាប់ទំលាប់ត្រឹមត្រូវ ដោយមានការឯកភាពពីម្ចាស់ភាគហ៊ុន ទាំងអស់ ហើយបានចុះកិច្ចសន្យាដោយស្ម័គ្រចិត្តចុះថ្ងៃទី៣០-០៧-៩៤និងកិច្ចសន្យាចុះថ្ងៃទី០៥-០៨-៩៤ដែលមានហត្ថលេខារបស់លោកស៊ិន គឹមសុង ប្រាកដមែន នោះគឺជាការពុំត្រឹមត្រូវឡើយ ពីព្រោះថាៈ

-លោកស៊ិនគឹមសុង ក្តី លោកនេត វណ្ណៈក្តី និងសមាជិកភាគហ៊ុនឯទៀតក្តីរបស់សណ្ឋាគារច័ន្ទរះសុទ្ធតែបានបដិសេធថា ពុំបានជួលសណ្ឋាគារច័ន្ទរៈឱ្យឈ្មោះនូ សុវណ្ណារ៉ា ធ្វើអាជីវកម្មឡើយ។

• កិច្ចសន្យា ចុះថ្ងៃទី០៥-០៨-៩៤ រវាងឈ្មោះស៊ិន គឹមសុង និងឈ្មោះនូ សុវណ្ណារ៉ា ដែលឈ្មោះ នូ សុវណ្ណារ៉ា អះអាងថា ពិតជាលោកស៊ិន គឹមសុង បានចុះហត្ថលេខា ព្រមព្រៀងជួលសណ្ឋាគារច័ន្ទរៈឱ្យខ្លួននោះត្រូវបានស្ថាប័នមានសមត្ថកិច្ចគឺការិយាល័យបច្ចេកទេសវិទ្យាសាស្ត្រនៃស្នងការដ្ឋាននគរបាលរាជធា-នីភ្នំពេញ និងកិរិយាល័យកោសល្យវិច្ច័យប្រពៃណី នៃនាយកដ្ឋាននគរបាលបច្ចេកទេស វិទ្យាសាស្ត្ររបស់ក្រសួងមហាផ្ទៃ បញ្ជាក់តាមលទ្ធផលកោសល្យវិច្ច័យលេខ០១៩ កសវច.៩៥ ចុះថ្ងៃទី០៩-១០-៩៥ និងតាមប្រកាសលទ្ធផលកោសល្យវិច្ច័យលេខ៤៣/៩៦ ហខ ចុះថ្ងៃទី១២-០៦-៩៦ ថាហត្ថលេខា របស់ឈ្មោះស៊ិន គឹមសុង នៅក្នុងកិច្ចសន្យា ចុះថ្ងៃទី០៥-០៨-៩៤ ជាហត្ថលេខាក្លែងបន្លំពិតប្រាកដ ។

-យល់ឃើញថា ផ្អែកតាមកិច្ចសន្យាក្លែងបន្លំទេ ឈ្មោះនូ សុវណ្ណារ៉ា បានតាំងខ្លួនជា ម្ចាស់សណ្ឋាគារ ហើយជួលសណ្ឋាគារច័ន្ទរះ បន្តទៅឱ្យជនម្នាក់ទៀតឈ្មោះចាន់ ស៊ីឡុង តាមកិច្ចសន្យាចុះ ថ្ងៃទី១២-១០-៩៤ ដែលបណ្តាលឱ្យមានព្យសនកម្ម ដល់ដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណីជាម្ចាស់សណ្ឋាគារ ។

-យល់ឃើញថា ជនជាប់ចោទ បានផ្ញើសារណាជូនមកតុលាការកំពូលហើយៗ ក៏បានទទួលដីកាកោះដែរ ប៉ុន្តែពុំបានចូលរួមសវនាការនេះទេ ដូច្នេះតុលាការកំពូលជំនុំជំរះរឿងនេះ កំបាំងមុខជនជាប់ចោទ ប៉ុន្តែចាត់ទុកជាចំពោះមុខ ។

-យល់ឃើញថា ការលើកឡើងរបស់មេធាវីជនជាប់ចោទនាសវនាការថា ព្រះរាជអាជ្ញាចោទប្រកាន់ជនជាប់ចោទ ដោយពុំបានទទួលការអនុញ្ញាតពីក្រសួងការពារជាតិនោះ គឺជាការភ័ន្តច្រឡំ តាមពិត តាមលិខិតលេខ២៥០/៩៦ សជណ ចុះថ្ងៃទី៣-១០-៩៦ ក្រសួងការពារជាតិបានអនុញ្ញាតឱ្យធ្វើការចោទ ប្រកាន់លើឈ្មោះនូ សុវណ្ណារ៉ា ហើយ ។

-យល់ឃើញថា សាលដីកាព្រហ្មទណ្ឌលេខ១៣៤ ចុះថ្ងៃទី ០២-០៦-៩៩ របស់សាលាឧទ្ធរណ៍ ដែលបានសម្រេចសេចក្តីមកនេះ មានលក្ខណៈត្រឹមត្រូវ តាមទំរង់ និងគតិច្បាប់ហើយ ។

ហេតុដូច្នេះ

វិនិច្ឆ័យសេចក្តី ចំពោះមុខដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណី កំបាំងមុខជនជាប់ចោទ ប៉ុន្តែចាត់ទុកជាចំពោះមុខ

១- ទទួលបណ្តឹងសាទុក្ខលេខ ៥២ ចុះថ្ងៃទី០៤-០៦-៩៩ របស់លោកសោម ច័ន្ទឌីណា មេធាវីការពារឱ្យជនជាប់ចោទ ទុកជាត្រឹមត្រូវតាមទម្រង់ច្បាប់ ប៉ុន្តែបដិសេធចោលដោយខុសនឹងគតិច្បាប់ ។

២- តម្កល់សាលដីកាព្រហ្មទណ្ឌលេខ១៣៤ ចុះថ្ងៃទី០២-០៦-៩៩ របស់សាលាឧទ្ធរណ៍ទុកជាបានការពេញទាំងមូល ។

៣- សាលដីកានេះប្រកាសនាសវនាការ ជាសាធារណៈ នៅថ្ងៃទី១២ ខែ កក្កដា ឆ្នាំ ២០០០។